

Alkotmánybíróság

a Budapesti IV. és XV. kerületi Bíróság, mint első fokú bíróság útján.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: **Abtv.**) 27. §. alapján az alábbi

terjesztem elő:

alkotmányjogi panaszt

I.

A.

IV. ÉS XV. KER. BÍRÓSÁG 1.	
LAJSTROMSZÁM:	
KEZDŐIRAT SZÁMA:	
ÉRKEZETT:	2019 -06- 17
ÉRKEZÉS MÓDJA: POSTÁN / EMAILLEN / GYŰJTŐLÁDÁBA / SZEMÉLYESEN / FAXON	
BÉLDÁNY:	
MELLÉKLET:	
LAJSTROMSZÁM:	20733/18

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám:

IV / 1 0 9 1 - 0 / 2 0 1 9

Érkezett:

2019 JÚN 25.

[REDACTED]
kerületi Bíróság **6. P. IV. 20733/2018/13. számú** 2018. szeptember 28-án kelt első fokú, valamint a **Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 56. Pf. 639.692/2018/6. sz.,** 2019. április 9-én jogerős ítéletének alaptörvény-ellenességét állapítsa meg és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat **semmisítse meg.**

A fenti bírói döntések alaptörvény-ellenessége azért állhatott elő, mert az alatt megjelölt ügyiratszámú kúriai és első fokú bírósági ítéletek ügyfelem alaptörvényben biztosított jogait eleve súlyosan sértették.

- Kúria, mint felülbírálati bíróság **Pfv. I. 22291/2016/7. számú ítéletéhez,** amely a
- Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 43. Pf. 637.187/2015/12. sz. jogerős ítéletét hatályon kívül helyezve,
- a Budapesti IV. és XV. kerületi Bíróság **6. P. IV. 21969/2013/58. számú első fokú ítéletet** tartva fenn hatályában.

[REDACTED]
Figyelemmel arra, hogy a fentiekben megjelölt kúriai és első fokú bírósági ítéletek előzményi ügyként értelmezendők, ezért – **másodlagosan** - kérem, hogy a T. Alkotmánybíróság – az Abtv. 43. §. (4) bekezdése alapján – a **Kúria Pfv. 22291/2016/7. sz. ítéletét úgyszintén semmisítse meg** az alatt kifejtendő Alaptörvényi jogséremlmek súlyos megsértése miatt.

[REDACTED] Kúria, mint felülbírálati bíróság Pfv. I. 22.291/2016/7. sz. ítéletét jogi képviselővel (az ügyben Dr. [REDACTED] járt el) mind a **mai napig nem közölte.**

Az eljárás a régi Pp. hatálya alatt indult 2013. évben, amikor még nem volt kötelező a jogi képviselőnek elektronikus úton kapcsolatot tartani a bíróságokkal.

Az egész eljárás tehát papír alapon zajlott, kizárólag a **Kúria fent említett számú ítéletét küldte ki az első fokú bíróság elektronikusán.**

(Ez nem tekinthető jogi értelemben vett közlésnek, amelyet jogi képviselő több alkalommal megemlített a támadott ítéletek alapját képező eljárásokban, de az első fokú bíróság nem érezte szükségét annak, hogy a kúriai ítéletet papír alapon, a rPp. 275. §. (6) bekezdés alapján postai úton kézbesítse, vagyis: **közölje.**

A fentiekkel ellentétben ugyanakkor az első fokú bíróság a végig elektronikus úton zajló és jelen alkotmányjogi panasszal támadott 6. P. IV. 20733/2018/3. sz. ügyben az ítéletet postai úton, papír alapon küldte meg jogi képviselőnek, vagyis jelen ítélet tekintetében sem volt jelentősége az első fokú bíróságnak, hogy a rá is vonatkozó jogszabályok szerinti módon – elektronikusán - **közölje** azt.)

mert mind a Budapest IV. kerületi Önkormányzat Hagyatéki Leltárcsoportja, mind a BFKH IV. kerületi Hivatala Gyámügyi Főosztálya **nem volt hajlandó azt kiadni, csak a BFKH IV. kerületi Hivatala vezetőjének – informális – nyomására.**

Az ítélet jogerőre emelkedését követően derült ki, hogy még az örökhagyó életében, az ő gondnokság alá helyezési eljárása alatt 2011. április hónapban kirendelt ideiglenes, majd végleges gondnok: **Dr. [REDACTED] [REDACTED]** (mint végrendeleti tanú is!) nem számolt az elhunyt gondnokolt takarékbetétjével, pénzével, így az nem került a Hatóságnál letétbe, **2017. júniusig** magánál őrizte azt. („Sajátjaként élte meg a hírhedt ügyvéd úr ... az biztos!”)

A Fővárosi Törvényszék fenti számú ítéletével szemben az alperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Kúriánál **2016. október 27-én**, a lejárat határidő utolsó napján, amelyről felperes a **Pfv. I. 22.291/2016. szám alatt, 2017. augusztus 2-án** az idézéssel együtt kiküldött kérelemből szerzett tudomást.

Alperes a Kúriától a **végrehajtás felfüggesztését nem**, azonban tárgyalás tartását kérte.

2017. július 18-án felperes a **komáromi OTP Bankfiókban** – kamatokkal együtt - 5.196.280,- Ft-ot – a kb. fél éves „betétkönyv” utáni hajsza sikeres lezárulása után – felvett.

Életkorára tekintettel – egy hűtőszekrény árán kívül – a pénzt **nem tartotta meg, azt unokái között egyenlő arányban elosztotta.** Unokái – jogi képviselő tudomása szerint - meglévő lakáshitelek egy részének törlesztésére fordította azt.

Amikor az igazságügyi elmeorvos-szakvéleményből, a felperesi tanúk vallomásaiból, a Budapesten élő rokonok elmondásából körvonalazódott, hogy néhai [REDACTED] özjegyző előtt **2008. június 3-án** kötött tartási szerződés körül sem rendelkezett belátási képességgel, mi több .. az alperes és házastársa, képtelenek lettek volna őt a szó jogi értelmében eltartani, jogi képviselő a Budapesti IV. és XV. kerületi Bíróság előtt **6. P. IV. 20.164/2015. szám** alatt a tartási szerződés érvénytelenségét több jogcímen keresettel megtámadta.

Az első fokú bíróság a tárgyalást a végrendelet érvénytelensége iránti peres eljárás jogerős befejezéséig felfüggesztette, majd **6. P. IV. 21.399/2017.**, illetve **6. P. IV. 20.733/2018.** számon lajstromozta azt.

A Kúria 2017. szeptember 13-án tárgyalást tartott (?) az alperesnek a jogerős ítélet elleni felülvizsgálati kérelme és tárgyalás megtartási iránti kérelme alapján és a **Pfv. I. 22291/2016/7. sz. ítéletével** a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság **43. Pf. 637187/2015/12. számú, 2016. augusztus 7-én jogerős ítéletét** hatályon kívül helyezte és az első fokú bíróság **6. P. IV. 21969/2013/58.** számú, 2016. augusztus napján kelt első fokú ítéletet tartotta fenn hatályában.

Alperes a Kúria fenti számú és példátlan „jogerős” ítéletére alapítottnan [REDACTED] javára kiadott betétkönyvet és jogerős hagyatékátadó végzés hatályon kívül helyezését, majd a hagyaték [REDACTED] végrendeleti örökös” javára történő átadását, amely **11021/Ü/1048/2017/17. sz. 2018. február 20-án jogerős végzés alapján megtörtént.**

Tekintve, hogy a végrendelet érvénytelensége iránti peres eljárás „legjogerősebben” lezárult, a Budapesti IV. és XV. kerületi Bíróság előtt a **6. P. IV. 20733/2018. sz. alatti, tartási szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti peres eljárásban [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]** rendű alperes viszontkeresetének helyt adott bíróság és felperest kötelezte **5.196.280,- Ft**, annak 2017. július 19. napjától való kamatainak megfizetésére „**jogalap nélküli gazdagodás**” jogcímen”, egyúttal a

felperes keresetét **érdemi vizsgálat nélkül elutasította.**

A nagyon idős, havi 412 Euro nyugdíjjal és özvegyi nyugdíjjal rendelkező felperesnek csupán illetékfeljegyzési jogot engedélyezett a bíróság, így az első fokú eljárásban mindösszesen **911.000,- Ft illeték** megfizetésére kötelezte őt.

Felperes fellebbezést terjesztett elő a Fővárosi Törvényszék előtt, ahol kérte az általa benyújtott és a **56. Pf. 639.692/2018.** számon lajstromozott ügyben, hogy az alkotmányjogi panasszal támadott kúriai és első fokú ítélet ellen benyújtott **perújítási eljárás jogerős** befejezéséig a fellebbezés elbírálása iránti eljárást függeszse fel a Fővárosi Törvényszék, amely ezt a kérelmet a **2019. április 6.** napján tartott tárgyaláson elutasította.

E tárgyaláson egyúttal, az első fokú bíróság ítéletét helyben hagyta, vagyis maga is osztotta azt az álláspontot, hogyha kétfokú eljárásban született jogerős bírósági ítéletet a felperes „komolyan vesz”, azt nagyon rosszul tette.

Jogerő ide, jogerő oda ... lehet az még „jogalap nélküli gazdagodás is”.

Sőt: nem elég az általa – jogerős ítéletre alapítottan felvett pénzt visszafizetni, még késedelmi kamat is jár az I. rendű alperesnek a közel 1 évig „saját pénze” után, a 97-98. életév sem lehet olyan méltányolható körülmény, hogy a Magyar Köztársaság Bírósága neki költségmentes perlési lehetőséget biztosít. Már csak egy mellékmondat ez ügyben: az I. rendű alperes, aki – bár teljesen egészséges - közel **25 éve nem dolgozik, mindig valamilyen állami segínyen él; most éppen havi 22.800,- Ft-ot kap, de azért havi 140.000,- Ft értékben „tartotta el”** néhai Pesádi Józsefnét és természetesen mindig jogosult költségmentességre a bírósági eljárásokban.

A másodfokú eljárásban a perköltség **1.215.700,- Ft.**

Igy a két eljárás **2.100.000,- Ft** perköltség viselését jelenti a 99 éves ügyfelemnek.

A fentiekben említett, [REDACTED] ellen, a **Kúria Pfv. I. 22291/2016/7.** számú és a Budapesti IV. és XV. kerületi Bíróság **6. P. IV. 21969/2013/58. sz.** ítéleteivel szemben **13. P. IV. 22.139/2018. szám alatt perújítási eljárást** kezdeményeztem, de mivel a bíróságok jogerős végzése alapján ügyfelemnek **311.800,- Ft illetéket** kellene lerónia és mert ezek után **bizonyos,** hogy ügyfelem tisztességes eljárásra nem számíthat, a bíróságok a perújítási eljárást nem fogják engedélyezni, ebbe a költségbe idős ügyfeletem már nem vittem bele.

Napokon belül megérkezik az eljárás megszüntetésére irányuló végzés az illeték lerovásának elmulasztása miatt.

B.

Jogorvoslati lehetőségek kimerítése:

Törvényszék április 9-én kelt jogerős ítéletét – indokolással együtt - **2019. május 7. napján vettem át, így a jogorvoslati lehetőségeket kimerítettem.**

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság **56. Pf. 639.692/2018/6. sz.** jogerős ítéletét 2019. április 9. napján hozta, a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítettem.

Annál a Kúriánál, amely **Polgári Kollégiumának vezetője** [REDACTED] **en ügyben** – jogi képviselő nem terjeszt elő felülvizsgálati kérelmet, mert egyértelmű, hogy ezzel csak az idős ügyfele terhére eddig esett súlyos költségeket növelné.

Ebből következően **a Kúria előtt nincs eljárás folyamatban.**

C.

Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje:

A Fővárosi Törvényszék **56. Pf. 639.692/2018/6. sz. ítéletével** szemben alkotmányjogi panasz előterjesztésének – **Abtv. 30. §. (1) bekezdés szerinti** – határideje **60 nap**, így az felperessel szemben még nyitva álló határidő.

A másodfokú jogerős bírósági ítéletet **2019. április 9-én** hozta meg és hirdette ki, jogi képviselő az írásba foglalt ítéletet **2019. április 17-én** vette át. A határidő lejáratának időpontja: 2019. június 16. napja (vasárnap). Legutolsó lehetőség a határidőn belül történő beadásra: 2019. június 17. (hétfő)

D.

Az indítványozó érintettségének bemutatása:

Valamennyi felsorolt és az alkotmányjogi panasszal érintett eljárásokban ügyfelem, [REDACTED] volt a **felperes**, így tulajdona elvesztésében, amely csakis tisztességtelen bírósági eljárások miatt következhetett be, **ő az érintett**.

A Budapesti IV. és XV. kerületi Bíróság **6. P. IV. 20.733/2018/13. sz.** és a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság **56. Pf. 639.692/2018/6. sz.** ítélete megfosztotta őt tulajdonosi jogaitól, hiszen egy korábbi **jogerős ítélet anyagi kötőerejében bízva** felvett öröksége vonatkozásában állapították meg a támadott határozatok, hogy ő valójában „jogalap nélkül gazdagodott” (!) [REDACTED] terhére.

Az alkotmányjogi panasszal támadott mindkét fokon eljáró bíróság **egy korábbi jogerős bírósági döntést diszkvalifikált** (Fővárosi Törvényszék **43. Pf. 637187/2015/12. számú, 2016. augusztus 7-én kelt és jogerős ítélet**) és erre alapított jogszerzéséről „derítette ki utóbb”, hogy a felperes korábbi tulajdonosi minősége **olyan gazdagodást idézett elő az ő javára, amely számára nem teremtett jogalapot.**

A panasszal támadott első,- és másodfokú bíróság össze-visszabeszélt a hagyaték megnyílásáról, amelyet **az örökös az örökhagyó halálával szerez meg**, felhivatkozta a közjegyzői hagyatékátadó végzéseket, de érdemben nem tudott komolyan vehető jogi indokolást adni arra, hogy az a jogerős ítélet, amely alapján felperes tulajdonossá vált és rendelkezhetett dolgával, miért is nem „jogalap” a tulajdonlásra.

Ki sem tértek a bíróságok arra az egyértelmű és világos tényre, hogy valójában a **Kúria Pfv. I. 22291/2016/7. sz. ítélete** teremtette ezt a helyzetet, amely ítélet a Ptk. 6 : 549. §.-ra alapítottan megnyitja – esetleg – Takács Tamás István jogát arra, hogy a bíróság által okozott kárt részére térítse meg. Természetesen, ha az adott kúriai döntés nem sérti az Alaptörvény által rögzített állampolgári jogok egyikét sem; mert ez utóbbi esetben ezt a kúriai döntést meg kell semmisítenie az Alkotmánybíróságnak.

E.

Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

Megsértett alapjogok:

- 1.) Az Alaptörvény **XIII. cikk** (1) bekezdés alapján: **Mindenkinek joga van a tulajdonhoz** és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.” ... (2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.”
- 2.) Az Alaptörvény **XXVIII. cikk** (1) bekezdés alapján: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy **valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes** és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

- 3.) Az Alaptörvény *XXVIII. cikk (7)* bekezdése szerint: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”
- 4.) Az Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdéséből idézek: „A bírák függetlenek, és csak a **törvénynek vannak alárendelve, ítélezési tevékenységükben nem utasíthatóak.**”

1. ponthoz:

Bár a T. Alkotmánybíróság több döntésében leszögezte, hogy a „jogbiztonsághoz való jog” nem alapjog, jelen ügyben nem általánosságban támadta meg az alkotmányjogi panasz indítvány alapját képező, a Budapesti IV. és XV. kerületi Bíróság **6. P. IV. 20.733/2018/13. számú** és a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság **56. Pf. 639.692/2018/6. sz jogerős ítélete** felperesnek a már jogerős bírósági ítéletre alapított tulajdonszerzését.

E két, egymást teljességgel fedő bírósági ítélet nem más „üzen” a társadalom felé, mint hogy maga a **bírói kar már arra is feljogosított, hogy egy neki nem tetsző jogerős ítélet vonatkozásában kimondja: az a jogerős ítélet nem volt jogalap az állampolgár tulajdonszerzésére.**

Természetesen az érintett bírák soha illet papírra nem mertek volna rögzíteni, ha a jogerős ítélethez szimbiotikusan kapcsolódó Kúria **Pfv. I. 22291/2016/7. számú** ítélete nem születik meg.

A „jogalap nélküli gazdagodás” jogalapját keletkeztető 43. Pf. 637187/2015/12. sz. jogerős bírósági ítélet **2016. augusztus 7. napjától 2017. szeptember 13. napjáig volt hatályban.**

2017. szeptember 13-án ugyanis a **Kúria Pfv. I. 22291/2016/7. számú** ítéletét megalkotta és állítása szerint „*reformatórius*” jogkörében volt kénytelen eljárni, mert a Fővárosi Törvényszék 43. Pf. Tanácsa a hivatkozott jogerős ítéletében a bizonyítási eljárásból jogszabálysértő következtetést vontak le, ezért kénytelenek voltak ők, mint „felülbírálati jogkörrel” amúgy nem rendelkező, legfőbb bírói testület, azt „helyére tenni”, mégpedig úgy, hogy az örökgyvő beszámíthatóságára vonatkozóan a per során **kirendelt igazságügyi elmeorvos- szakértői** véleménnyel **ellentétesen, a laikus „tanúk” vallomásait tekintették alapvető bizonyítéknak, vagyis: az örökgyvő rendelkezett végrendeleti képességgel.**

Indítványozó elfogadja, hogy rendkívül széles értelmezésű „jogbiztonsághoz való” jog ebben a széles értelmezésében nem tekinthető alkotmányos alapjognak.

Ez a konkrét polgári peres ügy, amelynek elválaszthatatlan alapja a Kúria nem felülvizsgálati, **hanem „felülbírálati”**, tehát számára „nem akármikor” megengedett eljárásban születhetett meg; meglehetősen konkrétan érinti felperest, hiszen őt fosztotta meg a „másik” bíróság a már jogszerűen megszerzett tulajdonától. (Nem perújítási eljárás eredményeképpen, ahol – elvileg – nem zárható ki egy hasonló eredmény.)

Úgy bírálta felül a Kúria a másodfokú bíróság előtt személyesen megjelent igazságügyi elmeorvos-szakértő kiegészített szakvéleményével is megerősített bizonyítási eljárást, hogy az akkori jogi képviselő, [REDACTED] **a felülvizsgálati ellenkérelmében jelezte: az OTP-től -1 éves küszködés - jogi képviselő megalázása, lealacsonyítása, a beadványaira való rendszeres elutasító hatósági válaszok – után volt „hajlandó” [REDACTED] az örökgyvő takarékettkönyvét a Hagyatéki Leltárcooportnak.**

Jelezte a Kúriának, a pénz már nincs meg; a tulajdonos bátorkodott a pénzzel rendelkezni.

Hogy az ügy ezt a fordulatot vette, nem a véletlennek és nem a „jog rendjének” tudható be.

Indokaimat a panasz „Mellékletében” kifejtem, mindenesetre előre bocsátom: rendkívüli mértékben veszélyes a bírói kar *illózárikus függetlenségére* hivatkozva nem belátni, hogy a felperes vonatkozásában végtelenül tisztességtelen eljárást folytatott a bírói kar amely ebben az eljárásban, jó néhány bírót érintett és helyezte őket a lehető legtávolabbra a törvényi rendelkezésektől.

2., 4. ponthoz:

Mint fentebb utaltam rá, ha az eljárásban részt vevő bíró elveszíti „függetlenségét” (mert a bírósági szervezethez való lojalitása – egzisztenciális okokból – felülír szinte mindent, ami egy bírótól elvárható, jelesül: egyedi ügyben szembemegy bírói esküjével) akkor nyilván nem tud pártatlan lenni, nem fogja biztosítani az eljárásban a Felek „fegyver-egyenlőségét”, így az érintett bírák csak „*tisztességtelen eljárás*” lefolytatását tudják produkálni.

Természetesen lehet „felszínes látszatokat” produkálni (Kúria „tárgyalást tart”) de előbb-utóbb a „látszatok” is összeomlanak és a bírói kar „nagyfőnöke” és „vezéralakja” ([REDACTED] „rendelte meg” a Kuria Ptv. I. Tanácsától a példátlan ítéletet.

Ha és amennyiben a **Kúria** a magyar perjog „*szabad bizonyítás*” rendszerére épülő elvi keretei alkalmazására lehetőséget kap, bármikor **vi**sszaélhet a vezető bíró a szervezeten belüli hatalmával. (Pp. 206. §.)

Ugyan jogi képviselő olyan esetekben, amikor az ügy érintettje a felülvizsgálati kérelemben csupán a számára kedvezőtlen bizonyítási eljárás eredményét támadta. a **Pp. 206. §.-ra** hivatkozással **sok 100 Kúriai döntés átvizsgálása után**, rendkívül érdekes módon csak **a felülvizsgálati kérelmet elutasító határozattal** találkozott a joggyakorlatban.

BH2012. 179. (Felülvizsgálati eljárásban - annak rendkívüli jogorvoslati jellege miatt - nincs helye bizonyítás felvételének a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésének [2003. évi XCII. tv. 97. §, 109. §, 1952. évi III. tv. 206. §, 221. §, 270. §, 275. §].)

BH2002. 29. (A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján dönt. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye. A bizonyítási teher szabályai [Ptk. 361. §, Pp. 164. § (1) és (2) bek., 206. § (1) bek., 270. § (1) bek., 275. § (1) bek.])

BH2013. 119. (II. A felülvizsgálati eljárás nem ad alapot a bizonyítékok felülmérlegelésére, ha az egyes bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lett volna; az minősíthető nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek, amikor a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni [1959. évi IV. törvény 121. § (1) bekezdés, 1952. évi III. törvény 206. § (1) bekezdés].)

BH1999. 44. (A felülvizsgálati eljárásban nincs helye felülmérlegelésnek, a bizonyítékok ismételt egybevetésének és értékelésének. Jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése alapozhat meg [Pp. 270. § (1) bek., 206. § (1) bek., 1992. évi XXII. törvény 96. § (1) bek. a) pont].)

Idézet a Pp. Kommentárból: „*Felülvizsgálati eljárásban* - annak rendkívüli jogorvoslati jellege

miatt - nincs helye bizonyítás felvételének a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésének (Kúria Kfv. V. 35.474/2011. - BH2012. 179.)”

A törvényalkotó alapvetően kasszációs jogkörrel ruházta fel a Kúriát, ezzel is jobban kifejezésre juttatva, hogy a felülvizsgálat rendkívüli perorvoslat, és nem megismételt fellebbezési eljárás. A felülvizsgálati bíróságnak ez a jogköre lehetővé teszi, hogy a jogsértéseket az előtt a bíróság előtt orvosolják, ahol azt elkövették, és hogy a felülvizsgálati bíróság ne vonja el az alsófokú bíróságoktól a jogsérelem kiküszöbölésének lehetőségét. Ez a megoldás továbbá összhangban van a bizonyítás tilalmára vonatkozó rendelkezéssel is [Pp. 275. § (1) bek.].

Kétségtelen tény, hogy a Kúria korlátozott esetekben „felülbíráhatja” a jogerős ítéletet, de ezt csak kizárólag akkor teheti meg (leginkább pergazdaságossági okokból, ami a konkrét ügyben fel sem merülhetett, hiszen elmeorvos szakértői szakértelem az ügyben nélkülözhetetlen volt, az ilyen perekben nem csupán egyike a „bizonyítékoknak”, hanem a legfajsúlyosabb bizonyítéka annak, hogy a bíróság következtethessen arra: az örökhatározó rendelkezett-e végrendelkezési képességgel, vagy sem.

Az első fokú bíróság egész ténykedése a szakértővel kapcsolatban, minősíthetetlen volt .. (oka is volt ennek).

Kizárólag a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság tulajdonított jelentőséget a több, az iratok között fellelhető igazságügyi elmeorvos-szakértői szakvéleményeknek, az örökhatározó életében, a gondnokság alá helyezési eljárásban a bíróság előtt tett saját nyilatkozatainak, más, az ügyben már felderített egyéb bizonyítékoknak és jutott arra a következtetésre, hogy felperes kereseti kérelmének helyt adott.

Ha a bírói kar olyan következtetésekhez is eljuthat, hogy egy másik jogerős bírósági ítélet nem jogalap a tulajdonlásra, az lehet csupán időleges, mondjuk 1 évig hatályban maradó, az több, nagyon nem várt következménnyel is járhat:

1. teljes jogbizonytalanságot következményezhet,
2. a bíró hatalom túlterjeszkedhet önmaga hatáskörén, tulajdonviszonyokat keletkeztet, de azt egy másik ítélettel szét is rombolhat ... jogokat szüntethet meg ... és ezzel egy sajátos „joggyakorlatot” alakíthat ki, amely akár a jogalkotói hatalom fölé is emelkedhet;
3. minden, a jogalanyok számára biztosított alapjogi sérelem abban erősíti az egyébként is egyre sűrűbben tapasztalható kaotikus jogalkalmazói gyakorlatot, vagyis személy szerint az eljáró bírakat, hogy sokkal inkább „érdemes” a bírói szervezethez lojálisnak lenni, mint a jogszabályok alá rendelten ítélni.

II.

A.

A Budapesti IV. és XV. kerületi Bíróság 6. P. IV. 20.733/2018/13. számú 2018. szeptember 28-án kelt első fokú, valamint a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 56. Pf. 639.692/2018/6. sz., 2019. április 9-én jogerős ítélete kifejezetten arra irányult, hogy az eljáró bíróságok tudatosan és előre eltervezetten, „átstruktúrázzák” a felek közötti tulajdonosi szerepeket.

Jogi képviselő nem gondolja komolyan, hogy az eljáró bíróságok ne ismernék a „jogalap nélküli gazdagodás” jogintézményét, ne tudnák azt, hogyha jogerős bírósági ítélet alapján lesz tulajdonos a fél, akkor az jogalap a megszerzésre.

Felperesnek az Alaptörvényben biztosított alábbi jogait,

- a tulajdonhoz való jogát (Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdés)
- a törvény által felállított, független és pártatlan bírósághoz való jogát (Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés)
- a tisztes eljáráshoz való jogát, ideértve annak minden elemét (Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés)
- a független, kizárólag a törvények betartása mellett működő, bírói hatalmával nem visszaélő bírósághoz való jogát (Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdéséből levonható következtetés)

- valamint a **bírói fórumrendszereken belül a kétfokú eljáráshoz való jogát** (ha a Kúria önkényesen, adott ügyre szabva értelmezheti, hogy ő akkor most „felülbírál”, máskor pedig „felülvizsgál”, tehát „a másodfokú bíróság helyébe léphet pergazdaságossági okokból (?)”, ez olyan „rugalmas elszakadási lehetőséget biztosít a felülvizsgálati fórumnak, ami súlyos visszaélésekhez vezethet.

A/1.

Az Alaptörvény *XIII. cikk* (1) bekezdés alapján: **Mindenkinek joga van a tulajdonhoz** és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.” ... (2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.”

Az 5/2016. (III. 1.) AB határozat így összegez: „A tulajdonhoz való jog tartalmának legalaposabb kifejtését a 64/1993. (XII. 22.) AB határozat tartalmazza, melynek 2012 utáni alkalmazhatóságát az Alkotmánybíróság számos határozata megerősítette. {18/2015. (VI. 15.) AB határozat, Indokolás [26]; 25/2015. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [59]}.

... Mindemellett az Alkotmánybíróság megállapította, hogy alapjogi védelem illeti meg azt is, akinek **a tulajdonszerzéshez kétségtelen jogcíme van.** A jogcím akkor kétségtelen, ha az egyértelmű” {3387/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [16]; 3177/2014. (VI. 18.) AB végzés, Indokolás [24]} [31]”

A 20/2014. (VII. 3.) AB határozat a korlátozásokkal kapcsolatban kifejti:

„Az alkotmányos **tulajdonvédelem** terjedelme mindig konkrét; függ a tulajdon alanyától, tárgytól és funkciójától, illetve a korlátozás módjától is. A másik oldalról nézve: ugyanezen szempontoktól függően az adott fajta közhatalmi beavatkozás alkotmányos lehetősége a tulajdonjogba más és más.” (ABH 1993, 373, 379–380.). Ugyanez a határozat kimondta: „**Az alapjogi tulajdonvédelem sajátosságai miatt az állami beavatkozás alkotmányossága megítélésének súlypontja,** az alkotmánybírósági értékelés voltaképpen tere a cél és az eszköz, a közérdek és a tulajdonkorlátozás arányosságának megítélése lett.

[157] A tulajdonjogot érintően a korlátozásoknak klasszikusan két csoportját lehet elkülöníteni. A **tulajdon elvétele** (államosítás, kisajátítás) **a legsúlyosabb beavatkozás,** hiszen ez a tulajdon feletti – rendelkezési – jogosultságokat, a tulajdon minden részjogosítványát teljes egészében megszünteti. A második csoportba **a tulajdon használatát szabályozó rendelkezések** (tipikusan pl. építési előírások), illetve a tulajdont terhelő közterhek (pl. adók) fizetésére vonatkozó szabályok tartoznak. Ugyanakkor e hagyományos csoportosítás mellett létezik egy harmadik csoport is: ezt a csoportot azok az állami beavatkozások képezik, melyek nem sorolhatók az előző két csoportba, nem szüntetik meg teljes mértékben a tulajdonosnak a dologhoz fűződő jogosítványait, de mégis lényeges – akár a kisajátításhoz mérhető – módon érintik a tulajdon tárgyát, korlátozzák **(pl. gyengítik) a tulajdonos jogait.**”

A panaszindítvánnyal támadott, **„jogalap nélküli gazdagodás” jogcímén** meghozott ítéletekből egyértelműen levezethető, hogy a jogerős bírósági ítélet alapján megszerzett tulajdonjog „elvétele” **nem alapulhat egy másik eljárásban lefolytatott jogerős bírósági döntés alapján; vagyis a jogerős ítélet mindig jogalap** kell, hogy maradjon a megszerzésre és nem más terhére történő „gazdagodás”.

A bíróság, mint államhatalmi ág jogerős ítéleteivel változtathat a jogalanyok tulajdonosi helyzetén, de azt kizárólag a polgári anyagi és eljárásjogi szabályok rendkívül szigorú és következetes alkalmazásával vezethet a jogalanyok a tulajdontól való részben, vagy egészben történő megfosztásához.

A Budapesti IV. és XV. kerületi Bíróság előtt – 6. P. IV. 20164/2015., majd 6. P. IV. 21.399/2017. végül a **6. P. IV. 20.733/2018/13. sz.** alatti elsőfokú, majd a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság **56. Pf. 639.692/2018/6. sz.** ítéletéhez eljutva, e bíróságok felperest megfosztották tulajdonától.

Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerint: „Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.”

A Kúria támadott ítélete (amely ugyan **végrehajthatatlan**, mert a hagyaték nincs meg), de végeredményben „érvényesé tette” néhai [REDACTED] grendeletét, így az abban minden ingó, - és ingatlan-vagyonát öröklő alperessel szemben, a fentiekben megjelölt számon folyamatban lévő peres eljárásban [REDACTED] kénytelen a per megszüntetését kérni, ugyanis **elveszítette perlési jogosultságát.**

Néhai [REDACTED] testvérének a **jogutóda** így nem ő, hanem [REDACTED] peres.

E tekintetben tehát a Kúria **Pfv. I. 22291/2016/7. sz.** „legjogerősebb” ítélete már előrevetítette, hogy ebben a konkrét ügyben „életveszélyes”, amit a Kúriai tanács elkövetett.

Az ítélet jogerejének „felülbírálattal” való kibontása a jogrendszer teljes megbízhatatlanságát fejezte ki és ha a továbbiakban eljáró bírák „alkalmazkodni” akartak, akkor az logikusan vezetett a Budapesti IV. és XV. kerületi Bíróság **6. P. IV. 20.733/2018/13. sz.** és a **3.**

A jelen eljárásban felülvizsgálni kért kúriai döntés, valamint az annak kapcsán meghozott és e panasszal támadott első,- és másodfokú ítélet, illetve az eljárt bíróságok **ad. 1. elvonták ügyfelemtől a tulajdonával való rendelkező jogosultságát, ad. 2.** a 43. Pf. 637187/2015/12 jogerős ítélet, amely alapján a jogerős hagyatékátadó végzés szerint ő vált örökösé, így tulajdonossá, „diszkvalifikálásra” kerültek, mintha **nem is léteztek volna, mint a tulajdonossá válás jögalapja.**

Ennél fogva a három bírói ítélet a Magyar Köztársaság Alaptörvényének XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt, a tulajdonhoz való jogától fosztotta meg ügyfelemet. *(Ha már jogerős bírósági ítélet sem jögalap arra, hogy a tulajdonos bízhatson abban, hogy e joga végleges, megkérdőjelezhetetlen, senki által nem zavarható, az olyan jogbizonytalansághoz vezet, amely a jogállamiságot kérdőjelezi meg.)*

Az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítéletek nem mást üzennek a jogkereső közönségnek, mint hogy **a magyar eljárásjog rendező elve szerint 1 év 1 hónap elteltével** bátran kibontható az ítélet anyagi jogereje; a korábbi jogerős döntések nem számítanak, nem tekinthetők olyanoknak, amely alapján a fél feljogosított arra, hogy **tulajdonával szabadon rendelkezzen.**

Sőt: magában az egész jogrendszerben ne bízson a jogkereső közönség, mert bár a felülbírálati (kúriai), tehát rendkívüli perorvoslati eljárás alapvetően „**kasszációs**” jellegű, de ha valakinek van a Kúriához kapcsolata, akkor mindjárt áttérhet a „reformatórius” jogaira is.

Álláspontom egyértelmű abban, hogy **a jogerős ítélet** alapján történt tulajdonszerzés mindig és minden körülmények között jögalap marad a tulajdonszerzésre és a tulajdonnal való rendelkezésre.

Akitől **jogerős bírósági ítéletre alapított tulajdona elvitatható, attól megfosztható, sőt újabb peres eljárásban a megszerzett tulajdon értékéhez viszonyítottan sok millió Ft-tal többet kell visszafizetni** (kamatok és perköltség), az a bírósági rezsím teljességgel megbízhatatlan, komolytalan, akár úgy is mondhatnám: siralmasan nevetséges.

Arról nem beszélve, hogy [REDACTED] örökös-tulajdonos a pénzével nem csupán a kúriai ítélet ítélet meghozatalakor, de a megismételt hagyatéki eljárás lefolytatásakor sem rendelkezett; az átadott hagyaték (betétkönyv) már nem volt meg.

Ismétlem: ezt a felülvizsgálati ellenkérelmében már előadta a Kúriának!

A/2.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés alapján: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy **valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes** és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Idézet az **AB 3027/2018. (II. 6.) Határozatból**, alátámasztva a panaszban kifogásolt bírói döntésekből hiányzó minimum feltételeket, amelyek a „tiszteséges eljárás” való jog sérelmeit jelentik felperes vonatkozásában azzal, hogy a Kúriai eljárásban nem az alanti módon [45.] valósultak meg.

[12.]Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában megerősítette a tisztességes bírósági eljárással kapcsolatos korábbi gyakorlatát. Eszerint „a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Ebből következően egyes részletszabályok hiánya (lásd: független bíró) miatt éppúgy, mint 2018. 4. szám 147 valamennyi részletszabály megalkotásának dacára **lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes**.

[13.]Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljárásról való jog magában foglalja az alkotmányszövegben kifejezetten nem nevesített bírósághoz való jog valamennyi feltételét is. (ABH 1998, 91, 98–99.) Az Alkotmánybíróság értelmezésében tehát a tisztességes eljárásról való jog körébe tartozik a **hatékony bírói jogvédelem követelménye**, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen. Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez, hiszen **az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést**. A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is.

...

[39.] Az Alkotmánybíróság tekintettel volt a felülvizsgálati eljárás jellegére, a peres eljárás egészében elfoglalt helyére és szerepére. Így arra, hogy a felülvizsgálat olyan rendkívüli perorvoslat, mely csak jogszabálysértésre hivatkozással vehető igénybe [Pp. 270. § (2) bekezdés], ha – amennyiben ez rendelkezésre állt – a fellebbezési jogot már kimerítették [Pp. 271. § (1) bekezdés b) pont]. **Bizonyítás felvételének a felülvizsgálati eljárásban már helye nincs, a Kúria a döntését az ügy iratai alapján hozza meg** [Pp. 275. § (1) bekezdés]. A törvényben meghatározott egyes **súlyos** eljárási szabálysértések kivételével, melyeket a Kúria hivatalból köteles figyelembe venni, a vizsgálat és a döntés a felek kérelmei által kijelölt **jogkérdésekre** korlátozódik [Pp. 275. § (2) bekezdés].

[45] A jelen ügyben a **felülvizsgálati kérelem felülmérlegelésre irányult**, a kúriai ítélet pedig utalt arra, hogy annak feltételei megvalósultak (a kúriai ítélet 5. oldal, [12] bekezdés). Ugyanakkor az „iratellenesség” nem a perújítási eljárásban beszerzett bizonyítékokat, hanem az alapeljárásban született jogerős ítéletet érintette. A felülvizsgálati kérelem alapján arról kellett döntenie tehát a Kúriának, hogy helyesen értelmezte-e a perújítási eljárásban a másodfokú bíróság az alapügyben született jogerős ítélet jogi következtetéseit. A bizonyítékok, különösképpen pedig a szakértői vélemény mérlegelésével kapcsolatos kérdések közvetlenül az elsőfokú bíróság előtt merültek fel, mely meg is kísérelte a szakértői vélemények közötti ellentmondás feloldását, végül pedig a büntetőeljárásban beszerzett véleményt fogadta el. A másodfokú ítélet nem érintette e körben az elsőfokú bíróság megállapításait, **a felülvizsgálati kérelem pedig nem vitatta a szakértői véleményt vagy a többi bizonyíték értékelését, és a jogerős ítéletnek az ezzel kapcsolatos következtetéseit**

nem támadta.”

Fenti AB határozat nem állapította meg, hogy a Kúria eljárása tisztességtelen volt, amely a Határozat levezetéséből, indokolásából világosan érthető. Jogkérdésben alkalmazta a Kúria a „reformatórius” lehetőségét, míg felperes ügyében kizárólag a bizonyítási eljárást bírálta felül az inkriminált ítélet.

A tisztességes eljáráshoz való jog egyes részelemeit több AB határozat fejtette ki; ezek

- törvény által felállított bíróság,
- független és pártatlan bíróság,
- nyilvános tárgyalás,
- ésszerű határidőn belüli befejezés,
- fegyverek egyenlőségének elve,
- jogorvoslathoz való jog és egyebek, amely inkább a büntető eljárásjogot jellemzik.

Ezen fogalmak mögötti tartalom kibontása mind a 6/1998. (III. 11.) AB határozatában, amelyet utóbb több döntésében [5/1999. (III. 31.) AB határozat, ABH 1999, 75.; 14/2002. (III. 20.) AB határozat, ABH 2002, 101, 108.; 15/2002. (III. 29.) AB határozat, ABH 2002, 116, 118–120.; 35/2002. (VII. 19.) AB határozat, ABH 2002, 199, 211.] megerősített és továbbfejlesztett, elvileg megtörtént.

Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában – kifejezetten az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontján és az Abtv. 27. §-án alapuló hatáskörével összefüggésben – megerősítette a tisztességes eljáráshoz való joggal kapcsolatos gyakorlatát, és megállapította, hogy a tisztességes eljáráshoz való jogból fakadó – az Alkotmánybíróság által korábbi gyakorlatában kimunkált – alkotmányos követelmények nemcsak a szabályozási környezettel, hanem az egyedi bírói döntésekkel szemben is érvényesíthetők.

Jogi képviselő érteni véli, hogy a „tisztességes eljárás” egyes elemeinek precíz, akár a bíró elfogultságát kiszűrő (alapvetően pszichológiai tartalmú viszonyulását) szinte lehetetlen a jogtudomány keretei között kibontani. Mint ahogy az is a „lehetetlennel” egyenlő, hogy jogi képviselő egy ügyön keresztül bizonyítsa: ***a bírót döntése meghozatalában befolyásolták, mégpedig a bírói kar legfelsőbb vezetői közül (mert pld. tőle szívességet kért adott ügyben egy régi jó barátja, vagy éppen elkötelezett valamilyen módon egy érintett személy irányában).***

A **rPp. 206. §.** azonban tökéletesen alkalmas arra, hogy a bizonyítékok értékelése során „alattomosan megbújjon mögötte” a pártos bírói döntés. Az AB ugyanis nem vizsgálhatja a konkrét bírói döntéseket.

És a „szabad bizonyítás rendszere” rendkívül tág lehetőséget biztosít a bíró számára, hogy egyes bizonyítékokat teljességgel figyelmen kívül hagyjon, míg a másik oldalon álló bizonyítékokat „túlértékelje”. **A tisztességtelenül (pld. a bírói szervezeten belüli szívességtételek alapján bonyolított eljárásban) befolyásolt bíró** megtalálja annak módját, hogy „akármelyik főnöke” által kért irányban terelje az adott ügyet.

Akkor is bajban van a jogi képviselő a „tisztességtelen, befolyást, nem független eljárás” AB elé tárása során, amikor **a bíróság által kirendelt igazságügyi elmeorvos-szakértő** szakvéleményét negligálja a Kúria olyan peres eljárásban, ahol kizárólag az igazságügyi elmeorvos-szakértő rendelkezik azzal a szakértelemmel, hogy megállapítást nyerjen: az örökhagyónak volt-e végrendelezési képessége, vagy sem.

Sőt: a végrendelet tétele tájékán – még életében - cselekvőképességet korlátozó gondnokság alá helyezett örökhagyó saját nyilatkozatai is rendelkezésre állnak a gondnokság alá helyezési eljárás iratai között, amelyből világosan kirajzolódik az örökhagyó „demens megbetegedése”, hogy fogalma sincs arról: mi történik vele, mégis megtehető, hogy ezek az igazságügyi elmeorvos-szakértői szakvélemények „kiüthetők” legyenek. Elvégre: mondhatja a Kúria: nem áll fölöttem senki, azt a bizonyos „kört” én zárom be, ha a Fővárosi Törvényszék másképpen is ítélte meg. Mert „reformálhatok”. Igaz, hogy nem akármikor .. de mert az AB nem vizsgálhatja az egyedi döntést, azt

csinálok, amit én akaratok. Még akkor is jogom van befogadni a felülvizsgálati kérelmet, ha az kizárólag a Pp. 206. §-ra hivatkozással „megváltoztatást” kér. Mert „én, mint Kúria vagyok” az út végén. Alant egy Kúriai határozatból idézek:

„Való, hogy az orvosszakértői vélemény csak egyike a bizonyítékoknak, és azt a bíróság szabadon mérlegeli. A mérlegelésnél azonban azzal szemben csak megalapozott és ellenőrizhető másik adatokat lehet szembeállítani. A másodfokú bíróság azonban újabb bizonyítékok nélkül az elmeorvos szakértő által értékelt laikus tanúk vallomását és az egyéb adatokat „átértékelve” jutott az aggálytalan elmeorvos szakértői véleménnyel ellentétes következtetésre, amikor megállapította, hogy az örökhagyó a végrendelezkor végrendelezési képességgel rendelkezett. Kellő alap nélkül mellőzte tehát az elmeorvos szakértő véleményét, és ezáltal megsértette a Pp. 206. §-ának a bizonyítékok értékelésére vonatkozó szabályát (Pfv. V. 20988/1997.).””

A Kúria Pfv. V. 20988/1997. sz. határozata nem mond semmi rendkívülit és jogi képviselő által panaszolt eljárásban is ezt tette a negligált Fővárosi Törvényszéki ítélet, amelyet egy „laza mozdulattal” diszkvalifikált a Kúria és éppen ennek ellenkezőjét tette. Míg a jogerős ítélet az igazságügyi elmeorvos-szakértő szakvéleményére támaszkodott, addig a Kúria kizárólag Dr. Ladvánszky György tanúra és egy **2014. július 8-án kelt** (tehát az örökhagyó halála után készült háziorvosi igazolásra, amely szerint „2011. novemberben kicsattanó egészségnek örvendett az örökhagyó.

A közokiratként értékelhető 6. P. IV. 21.184/2011/5. sz. tárgyalási jegyzőkönyvben rögzített örökhagyói nyilatkozat egyértelműen azt rajzolja ki, az örökhagyó súlyos demenciában szenved.

—

Vajon elégséges-e az Alkotmánybíróság elé tárnai, ahhoz hogy a panaszügyben érdemi vizsgálatot folytasson le, arra hivatkozni, hogy: a panasszal támadott ügyben a Kúria vitathatatlanul és **ellenőrizhető módon**, saját joggyakorlatával ment szembe.

Ehhez nem kell mást tennie az AB-nak, mint tanulmányozni az ügyben keletkezett **első,- másodfokú és Kúriai ítéletet**, majd a „végrendelet érvénytelensége” iránti ügyekben született **Kúriai döntésekkel azt egybevetni.**

A T. Alkotmánybíróság egyetlen Kúriai határozatot sem fog találni, amely akár csak némi párhuzamosságot, hasonlóságot mutatna az indítvánnyal támadott ítélethez.

—

Már a felülvizsgálati kérelem befogadása is aggályos volt, hiszen az alábbi volt a „kérelem”:

„Takács Tamás alperes az [] [] [] felperes által ellenem végrendelet érvénytelenségének megállapítása iránti indított perben a Fővárosi Törvényszék 43. Pf. 637.187/2015/12. számú ítélete ellen felülvizsgálati kérelmet terjeszték elő, amelyben kérem a Fővárosi Törvényszék ítéletének megváltoztatását, az első fokú ítélet helybenhagyását, a felperes keresetének elutasítását és a felperes marasztalását a költségekben.

..

A fentiekből megállapítható, hogy a Fővárosi Bíróság nem pártatlan döntést hozott, ezért indokolt annak megváltoztatása.”

Idézet „Kézikönyv 6. cikkről, A tisztességes eljáráshoz való jog”c. kiadványból.

„81. Míg a 6. cikk 1. bekezdése nem kötelezi a Részes Államokat arra, hogy fellebbviteli vagy semmitő bíróságokat állítsanak fel, az az állam, amely ilyen bíróságokat hoz létre, köteles biztosítani, hogy az ezen bíróságokhoz fordulóknak élvezzék a 6. cikk 1. bekezdésében foglalt alapvető garanciákat (*Platakou kontra Görögország*, § 38):

- **in concreto értékelés:** mindazonáltal a 6. cikk 1. bekezdésének a fellebbviteli bíróságokra vagy semmitő székekre való alkalmazhatósága függ az érintett eljárás speciális jellemzőitől.

....

Egy felülvizsgálati kérelem (illetve jogkérdésre vonatkozó fellebbezés) **elfogadhatósági feltételei lehetnek szigorúbbak, mint egy rendes fellebbezés esetén** (*Levages Prestations Services kontra Franciaország*, § 45);

- **in globo értékelés:** A nemzeti jogrendszerben lefolytatott eljárás egészét kell figyelembe venni (*Levages Prestations Services kontra Franciaország*, §§ 44-45). Következésképpen a fellebbviteli vagy legfelsőbb bíróságok bizonyos körülmények között orvosolhatják az Egyezmény rendelkezéseinek kezdeti sérelmét (*De Haan kontra Hollandia*, § 54).”

....

Mindazonáltal a formalizmussal összefüggésben megjegyzendő, hogy **legitim korlátozásnak** minősül, ha a felülvizsgálati kérelem (illetve valamely más, jogkérdéssel kapcsolatos jogorvoslat) **elfogadhatósági kritériumai szigorúbbak, mint egy rendes fellebbezés feltételei. A Semmitőszék speciális szerepénél fogva, a Semmitőszék által követett eljárás lehet formálisabb, különösen akkor, ha eljárását megelőzte egy első fokú és egy fellebbviteli bíróság előtti eljárás, ahol mindkét alsóbb fokú bíróság teljes körűen tárgyalhatta az ügyet** (*Levages Prestations Services kontra Franciaország*, §§ 44-48; *Brualla Gomez de la Torre kontra Spanyolország*, §§ 34-39).

Fentieket – csupán „mellesleg” – idéztem ide, hiszen a **rPp. 272. §. (2)** bekezdése és ennek egységes kúriai gyakorlatát megteremtően, a **Kúria 1/2016. (II. 15.) PK Véleménye** is szigorúbb feltételeket támaszt a felülvizsgálati kérelem „elfogadhatósági” feltételeit illetően.

A Kúria eljáró tanácsa nagyon nem fogalmazott meg olyan feltételeket az alperes felülvizsgálati kérelmének „elfogadhatóságát” illetően, amelyet a fenti 1/2016. PK Véleménye rögzít.

Ugyancsak tanulmányozásra érdemes az alapügy, valamint a „jogalap nélküli gazdagodás” c. ítélet kapcsán az EJEB „tisztesseges eljáráshoz való jog” tartalmi elemével kapcsolatos meglátásai:

„73. A döntés jogereje a „bíróság” lényegi fogalmának része. Az eljárásnak „a vita tárgyát képező ügy **eldöntését**” **kell eredményezni**, ami a 6. cikk 1. bekezdése szerinti elvárás (*Bentham kontra Hollandia*, § 40).

79. Egy „bíróságnak” számos további követelménynek kell eleget tennie – függetlenség, különösen a végrehajtó hatalomtól; pártatlanság; a tagok hivatali idejének tartama; az eljárásban biztosított garanciák –, amelyek közül néhány megjelenik a 6. cikk 1. bekezdésének szövegében (*Le Compte, Van Leuven és De Meyere kontra Belgium*, § 55; *Ciprus kontra Törökország* [GC], § 233). Valóban mind a függetlenség, mind a pártatlanság kulcseleme a „bíróság” koncepciójának.

A jogerős döntés megkérdőjelezhetetlenségéhez való jog

114. A tisztesseges eljáráshoz való jogot a jogállamiság elvének fényében kell értelmezni. A jogállamiság elvének egyik **alapvető aspektusa a jogbiztonság** (*Okyay és mások kontra Törökország*, § 73), amely **többek között megköveteli, hogy ahol a bíróság jogerősen eldöntött egy kérdést, a döntést ne lehessen megkérdőjelezni** (*Brumarescu kontra Románia* [GC], § 61; *Agrokompleks kontra Ukrajna*, § 148).

115. Az olyan jogrendszerek, amelyekben a jogerős döntések vég nélküli, **a hatályon kívül helyezés lehetőségét hordozó felülvizsgálat tárgyai lehetnek, sértik a 6. cikk 1. bekezdését**

(*Sovtransavto Holding kontra Ukrajna*, §§ 74, 77 és 82: ez az ügy a óvási eljárással volt kapcsolatos, amelynél fogva a Legfelsőbb Válaszottbíróság elnökének, a főügyésznek és helyetteseiknek diszkrecionális joguk volt arra, hogy megtámadjanak jogerős ítéleteket egy felülvizsgálati eljárás során benyújtott óvással).

116. A határozatok ilyen módon való megkérdőjelezése nem elfogadható – származzon bár bíróságtól, a végrehajtó hatalom tagjaitól (*Tregubenko kontra Ukrajna*, § 36) vagy nem bírói hatóságoktól (*Agrokompleks kontra Ukrajna*, § 150-151).

117. A jogerős döntést csak akkor lehet megkérdőjelezni, ha ezt olyan jelentős és kényszerítő körülmények teszik szükségessé, mint például valamely bírói hiba (*Ryabykh kontra Oroszország*, § 52)."

A „Könyv” 114-117. pontjai a „jogerős döntés megkérdőjelezhetetlensége” a bírósághoz forduló érintett jogává emeli.

A 117. pont szerint „jelentős és kényszerítő körülmények szükségessége”, mint pld. a bírói hiba ... az, amikor a jogerő kibontásra kerülhet, de értelmezésem szerint az is csupán olyan időbeli korlátok mellett, amikor nem vezet eleve „végrehajthatatlansághoz.”

És hová is vezetett még a Kúria ítélete, milyen „különös” eljárásokat eredményezett még?

A fenti eljárások – hogy „kerek legyen már ez a történet” eleve olyan hagyatéki eljárást eredményeztek, amely alapján született **„jogerős hagyatékátadó végzés” is végrehajthatatlan, ugyanis a hagyaték tárgyát képező „Gyámhatósági takarékbetétkönyv”, vagyis maga a hagyaték: nincs meg!**

Ilyen körülmények mellett, bátran feltehető a kérdés: működik egyáltalán az ország, hiszen ha olyan jogi abszurdok (jogerős hagyatékátadó végzés „jogerősebb” ítélet alapján, amely azonban már egy „jogerős” ítélet alapján nincs meg, vagyis hagyaték sincs!) – előfordulhatnak, abban az országban sok minden lehet, de jogbiztonság az .. kizárt.

Mivel a „jogerősebb” Kúria által hozott ítéletére – **17 hónap elteltével** - egyetlen állampolgárnak (gazdálkodó szervezetnek) sem kellett számolnia, ha és amennyiben a lezárt polgári eljárások tekintetében a „jogbiztonság” követelményét valaki komolyan veszi egy jogerős ítélet tekintetében, így a 97. évében lévő felperesnek sem.

A T. Alkotmánybíróság a **3027/2018. (II. 6.) AB Határozatának 27. és 43. pontjában** fejt ki, hogy a Pp. 206. §. (1) bekezdés belső, „bírói lelkiismereti, meggyőződésből fakadó” tartalmát a tárgyalás közvetlensége, szóbelisége és a bizonyítékok szabad mérlegelésének lehetősége adja.

Mivel a felülvizsgálati kérelem rendkívüli „jogorvoslati” **eszköz** kellene, hogy legyen, miféle alázattal viseltetik a kúriai bíró az őt kötelező normák irányában, mikor **nem iratellenes** és **nem okszerűtlen következtetések** esetében, fűtyül a „közvetlen bizonyítás” óriási jelentőségére és önkényesen, kizárólag csak az **egyik fél (érdekelt) tanúinak** vallomására alapítottan, „az egész bizonyítási anyagot”, szintén önkényesen, törvényi tiltás ellenére, „felülbírál”.

A Kúria iratokból dolgozik, akkor is, ha pro-forma tárgyalást tart.

Nem szerezhethet semmilyen személyes benyomást arról, hogy pld. „Kovácsné tanú”, úgy hazudik, mint a vízfolyás, ami az arcára van kiírva, a test beszéde elárulja, elvörösödik, dadog ...

Ilyen és ehhez hasonló „észlelése” nem lehet, hiszen előtte bizonyítási eljárás nem zajlik, csupán az iratokat lapozgathatja.

Az alant hivatkozott AB Határozat külön kitér arra, hogy a Kúriának felülbírálati jogköre a bizonyítás körében csak akkor megengedett, ha a felülvizsgálattal támadott ítélet „iratellenes”

és „nyilvánvalóan okszerűtlen következtetéseket” tartalmaz. (44. pont)

Maga a Kúriai „jogerősebb ítélet” **sem tesz említést** arról, hogy a Fővárosi Törvényszék jogerős ítélete iratellenes és/vagy „nyilvánvalóan okszerűtlen következtetéseket” vont le kifejezéseket, vagy ehhez még csak hasonlót sem!

Egyszerűen így indokol: „**a Kúria sem találta megalapozottnak a másodfokú bíróságnak a bizonyítékok mérlegelésén alapuló döntését.**” (Ítélet: 26. pont)

Helyes jogértelmezés mellett a Kúria „reformatórius” jogköre feltételez egy esetleg „harmadik”, vagyis az előző kettőhöz képest „új” ítéletet, amelyet eleddig leginkább **a büntetőjog területén** alkalmazott a Kúria; ugyanezen tárgyú perekben jogi képviselő nem találkozott ilyennel, még akkor sem, miután átböngészett sok 100 Kúriai döntést.

Ismét a „Könyv”-ből:

185. „*A látszatok teóriája*”: A Bíróság hangsúlyozta a látszatok fontosságát az igazságszolgáltatás tekintetében: biztosítani kell, hogy **az eljárás tisztességessége nyilvánvaló legyen.** A Bíróság azonban azt is világossá tette, hogy az érintett személyek álláspontja az eljárás tisztességességével kapcsolatosan önmagában nem döntő – a bíróság előtt álló személyekben **az eljárás tisztességességével kapcsolatosan felmerült aggályoknak objektíve igazolhatóknak kell lenniük** (*Kraska kontra Svájc*, § 32). Ezért szükséges megvizsgálni, hogy a bíróságok miként kezelték az ügyet.

186. Más, legfőbb bírói fórumok előtti ügyek tekintetében a Bíróság rámutatott arra, hogy a nyilvánosság fokozott érzékenysége a tisztességes igazságszolgáltatás vonatkozásában igazolja a látszatoknak tulajdonított növekvő jelentőséget (*Kress kontra Franciaország* [GC], § 82; *Martinie kontra Franciaország* [GC], § 53; *Menchinskaya kontra Oroszország*, § 32). A Bíróság az utóbbi ügyekben jelentőséget tulajdonított a látszatoknak (lásd még: *Vermeulen kontra Belgium*, § 34; *Lobo Machado kontra Portugália*, § 32).

187. Bírói gyakorlat: A hazai jogrend realitásainak figyelembevétele érdekében a Bíróság mindig is tulajdonított bizonyos jelentőséget a bírói gyakorlatnak annak vizsgálata során, hogy a hazai jog összeegyeztethető-e a 6. cikk 1. bekezdésével (*Kerojärvi kontra Finnország*, § 42; *Gorou kontra Görögország* (No. 2) [GC], § 32). **Az ügy általános ténybeli és jogi háttere ugyanis nem hagyható figyelmen kívül annak vizsgálata során, hogy a peres feleknek tisztességes tárgyalásban volt-e részük** (*Stankiewicz kontra Lengyelország*, § 70).

Az Európai Bíróság nagy hangsúlyt fektet arra, hogy a tagállami bíróságok biztosítsák a tárgyalások nyilvánosságát, mert ezzel a bírói eljárások „tisztessége” egészen nyilvánvaló lesz és a „látszatok” teóriája majd ezzel megdől.

Indítványozó a fentiekkel mélyen egyetértene, és úgy ítéli meg: **objektíve igazolható, hogy ez az eljárás messze került a „tisztességesség”-nek még a látszatát is.**

Felperesi jogi képviselő a fentiekben már kifejtett – a jogbiztonságba vetett - felelőtlen bizalma okán ott nem jelent meg, de a Kúria formailag minden szabályt betartott.

Egy jogerős ítélet áll szemben a „jogerősebb” ítélettel!

Ilyen kereseti jogcímre ugyebár a magyar jog szerint nincs lehetőség keresetet előterjeszteni, úgyhogy nincs más lehetősége alperesnek – ha és amennyiben az AB, mint legutolsó bírósági fórum sem tesz semmit -, **mint az adófizetők pénzét veszélyeztetve „bírósági jogkörben” okozott kár megtérítése címén bírósághoz fordulni.**

Na, ez utóbbit azért kerülnék el ... mert jómagam 1988. év óta ügyvédként dolgozom, soha egyetlen

fillérhez nem jutottam munka nélkül és a saját életemen megszenvedett adóforintjaimat, de más, tisztességesen dolgozó emberek millióinak adópénze is ideértendő, akik életükben már azt sem remélhetik, hogy látnak egy összegben 500 ezer Ft-ot, bírói „suttyom” -ügyek következtében rövidüljenek meg.

A/3.

A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (Bsz.) mint sarkalatos törvény a „törvényes bíróhoz való jogról” így rendelkezik:

„7. § A bíróság előtt mindenki egyenlő.

8. § (1) Senki sem vonható el törvényes bírójától.

(2) A törvény által rendelt bíró az eljárási szabályok szerint a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságon működő, előre megállapított ügyelosztási rend alapján kijelölt bíró.

„ 10. § (1)¹ **Az ügyelosztási rend tartalmazza**, hogy az adott bíróságon milyen összetételű és számú tanácsok működnek, a bírák, a tanácsok - ideértve a kirendeléssel foglalkoztatott bírákat is - és a törvényben meghatározott ügyben az egyesbíró hatáskörében eljáró bírósági titkárok melyik ügycsoportba tartozó ügyeket intézik, **akadályoztatásuk esetén ki jár el helyettük**, az ügyek elosztására melyik bírósági vezető jogosult, továbbá, hogy az ügyek elosztása milyen módon történik. Az ügyelosztási rend a tárgyalási tevékenységet folytató bírósági vezetők által tárgyalt ügyek körét és az ezekre vonatkozó elosztási módot is magában foglalja. Az ügyelosztási rend rögzíti mely tanácsok, bírák járnak el a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) szerinti gazdálkodással összefüggő kiemelt bűncselekmények miatt indult ügyekben.”

Semmi kétsége nincs jogi képviselőnek a felől, hiszen utánanézett, hogy az „ügyelosztási rend” mindent a lehető legprecízebben tartalmaz. Egyébként is **9. §. második fordulat**a szerint „szolgálati érdekből” és „fontos” okból módosítható, úgyhogy nincs itt semmi probléma.

„9. § (1) Az ügyelosztási rendet - a bírói tanács és a kollégiumok véleményének ismeretében - a bíróság elnöke határozza meg, legkésőbb a tárgyévet megelőző év december 10. napjáig. **Az ügyelosztási rend a tárgyéven szolgálati érdekből vagy a bíróság működését érintő fontos okból módosítható.**”

A jogszabályhely értelmében akárhányszor „változik”, vagy „csöppen be” a fél életébe a bíró, az mindig „törvényes bíró” lesz, mert eleve a Bsz. zárja ki, hogy **ne így legyen. „Fontos ok” és „szolgálati érdek” mindig volt, van és lesz.**

De mert a

- Budapesti IV. és XV. kerületi Bíróság **6. P. IV. 20.733/2018/13. számú**
- és a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság **56. Pf. 639.692/2018/6. sz jogerős ítélete**

felháborítóan és kiabálóan ütközik minden létező jogszabályba, kiváltképpen a „jogalap nélküli gazdagodás” c. első,- és másodfokú ítéletek egyetlen jogász szakember számára sem elfogadhatóak, nézetem szerint a magyar jogéletben is „kuriózumnak” számít, valamint a

- Kúria, mint felülbírálati bíróság **Pfv. I. 22291/2016/7. számú ítélete**, amely a
- Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 43. Pf. 637.187/2015/12. sz. jogerős ítéletét hatályon kívül helyezve,
- a Budapesti IV. és XV. kerületi Bíróság **6. P. IV. 21969/2013/58. számú első** fokú ítéletet tartva fenn hatályában,

¹ Módosította: 2017. évi CXXX. törvény 95. § a), 2017. évi CXCVII. törvény 299. § a).

Kúria, mint felülbírálati bíróság **Pfv. I. 22291/2016/7. számú ítélete** szintén példa nélkül ment szembe a rPp. felülvizsgálatra vonatkozó szabályaival, kiváltképpen pedig ennek kapcsán saját kialakított és következetesen **betartott joggyakorlatával**,

az alábbi „Összefoglalást”, csupán a tények rögzítésével kénytelen vagyok előadni.

1. [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] (szocializmusban **katonai ügyész** volt), a végrendelet érvénytelensége iránti eljárásban a „koronatanú”, szükségtelen végrendeleti tanú (saját kézzel írott (inkább diktált) végrendeletnél, **örökhatározó gondnoka, aki 2013. február 8-tól – 2017. júniusig magánál tarthatta** – a Hagyatéki Leltárcsoport, illetve a Gyámhivatal felszólítása nélkül, nem is számolt el az elhunyt gondnokolt vagyonával - az örökhatározó takarékbetétkönyvét.

Dr. Mádl Ferenc – jogi képviselő professzora is volt – néhai Köztársasági Elnök kétszer nem nevezte ki az ORTT élére, majd harmadszorra nem volt jogi lehetősége azt megtagadni.

Nyilván oka volt döntéseinek.

2. [REDACTED] (szocializmusban – nem tudható – milyen **ügyész** volt), 1988. (!) óta Kúria. Polgári Kollégiumvezetői kinevezésének körülményeiről semmit nem tudok. A devizahiteles Jogegységi eljárás során privát levelezik a Bankszövetséggel.

De úgy tűnik, jogi képviselő is olyan „fontos” személy lett, hogy panaszára, amelyet az OBH rendszerén keresztül terjesztett elő, [REDACTED] megkerüli az OBH informatikai rendszerét és privát e-mail címre, mintegy „üzenetként” választ küld jogi képviselőnek. (!)

3. Kúriai ügyben előadó bírósági [REDACTED] bírónő – elvileg **-2018. 02. 28-ig** tölti „szakmai fejlődése érdekében” az időt a Fővárosi Törvényszékről, mint egyesbíró, kirendeléssel a Kúriánál.

Ítélelathozatal napja: **2017. szeptember 13.**

4. [REDACTED] [REDACTED] bírónő **2017. november hó 1. napjától** kinevezést kap a Kúriára, mint egyesbíró.

5. A Fővárosi Törvényszék **56. Pf. 639.692/2018/6. sz** ítélet meghozatalának napján, 2019. április 9-én nem várt módon, előadó bírósági [REDACTED] [REDACTED] **Törvényszék Polgári Kollégiumának Elnöke.**

A fenti tény rögzítésére jogi képviselőnek külön kérelmet kellett előterjesztenie, mert a tárgyaláson a jegyzőkönyv magnóra diktálásakor arról az „apróságról”, hogy [REDACTED] úr helyett [REDACTED] Kollégiumvezető vált „előadó bíróvá”, semmi nem került a felvételre.

Jogi képviselő Budapest IV. kerületében él 48 éve.

Nem kell bemutatni egy újpesti lakosnak, hogy kicsoda is [REDACTED] ha ő **családi házait a rendszerváltoztatás után vásárolta be a kerületben.**

[REDACTED] publikus munkássága szintén nem ismeretlen a jogszolgáltatásban működő ügyvéd előtt. Szorgalmasan dolgozik az Európai Unió sajátos körei számára;

Hogy ez a két „elvtárs” milyen szívességekkel tartozik egymásnak, azt nyilván nem fogják a nagyközönség elé tární, de jogi képviselő számára bizonyos, hogy [REDACTED] úr igen fontos ember ... hiába próbálja az OBH Elnöke rendezni **a bírói karnak „hozzá való lojalitását” megtörni, egyenlőre nem járt sikerrel.**

Összefoglalóan, és előrebozsátva, hogy jogi képviselőnek semmilyen, de semmilyen bizalma nincs a bírói kar iránt, meg kell osztania a T. Alkotmánybírósággal, hogyha az indítvánnyal támadott ítéletek mégsem sértenék az Alaptörvényt, netán T. Főtitkár úr tartaná alkalmatlannak a beadványt, úgy kénytelen lesz bírósághoz fordulni, hogy felperesnek ezen brutális, a bírói kar „legfőbb vezetőjéhez” való lojalitást egyértelműen bemutató eljárásai során okozott kárai megtérítésére a Ptk. 6 : 549. §. alapján.

Ha pedig a „jogerős” és „jogerősebb” ítéletek kártérítés alapjául szolgálhatnak, akkor azon eljárás-sorozat csak felveti az alaptörvénybe ütközőség lehetőség.

Ki tudja .. lehet, hogy a kilátásba helyezett kártérítés iránti ügyben már azt is állíthatná a bíróság, hogy jogerős ítélet alapján, márpedig **nem mindig lehet „jogalappal” tulajdont szerezni.**

Az is elgondolkodtató, hogy a HVG Orac Jogkódexében fellelhető „Wellmann-féle” kúriai ítéletről más ügyvédek is tudomást szereznek.

Annál is inkább, mert a Budapesti Ügyvédi Kamara „ingyen” osztogatja azt tagjainak; jelenleg kb. 7000 ügyvéd jut hozzá.

Nagy a felelőssége az Alkotmánybíróságnak ez ügyben, mert **bárki hivatkozhat ezek után a Kúria támadott ítéletére.**

A Kúria szüklátóköri, karrierista bírāja, aki magára vállalta az ügyet, óriási lavinát zúdíthat a Kúria nyakára, nem beszélve a napjainkban kb. 200 ezer fős populációt érintő demens betegekről, akiknek van gyerekük, unokájuk .. akik családjuknak szánták vagyonszájukat, haláluk esetére, amikor még rendelkeztek belátási képességek.

Bűnözői csoportok ismerhetik majd fel, **akár ügyvédek segítségével**, hogy ha ilyen beteg emberrel „végrendeletet” készíttetnek **tanúk** jelenlétében, nem lesz az az igazságügyi elmeorvos-szakértői vélemény, amely a „tanúk” és a háziorvos – akár az örökhatyó halála után kiállított „bizonyíték”- kal szemben erősebb bizonyíték lenne a tanúkkal szemben.

—

B.

Tájékoztatom a T. Bíróságot, hogy [REDACTED] a Budapesti IV. és XV. kerületi Bíróság 6.P. tanácsa, nem fogja elrendelni egyik ítélet végrehajtásának felfüggesztését sem.

Természetesen előterjesztem a kérelmemet az Abtv. 53. §. (4) bekezdése alapján, hogy az első fokú bíróság függesse fel a Budapesti IV. és XV. kerületi Bíróság 6. P. IV. 20733/2018/13., valamint ennek kapcsán a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 56. Pf. 639.692/2018/6. sz. jogerős ítélete végrehajtásának felfüggesztését, ugyancsak előterjesztem a Kúria Pfv. I. 22.229/2016/7. sz. ítélete végrehajtásának felfüggesztését, de **az első fokú bíróság ezt nem fogja megtenni.**

Amennyiben a T. Alkotmánybíróság a támadott ítéletek végrehajtását nem függeszti fel, esély nem mutatkozik arra, hogy felperes a tartási szerződéssel megszerzett ingatlan tulajdonjogát megszerezze, mert a fenti két ítélet nem elsősorban az 5-6 Millió Ft megszerzésére, hanem néhai [REDACTED] kerületi családi házának megszerzésére irányult, ezért annak elrendelését kifejezetten kérem.

Ezt az ingatlant valakik értékesíteni fogják ... és a bíróságok közbenjöttével, így jutnak több 20 millió Ft vagyonszáporulathoz az érintettek.

C.

Bejelentem a T. Alkotmánybíróságnak, hogy [REDACTED] ügyvéd kollégám az „alapügyben” IV/40-6/2018. szám alatt panasz indítványt terjesztett elő,de mivel megbetegedett, 1 napos késéssel tudott eleget tenni a Főtitkár úr hiánypótlási felhívásának, így ő az eljárást saját hatáskörben megszüntette.

Érdemben az ügyet tehát az AB nem vizsgálta.

D.

Mellékelve az ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya.

Mellékelve a Nyilatkozat arról, hogy az indítványozó személyi adatait **NE hozza** nyilvánosságra a T. Alkotmánybíróság.

E.

Az érintettség a hivatkozott ítéletekből egyértelműen megállapítható.

B u d a p e s t , 2019. június 14.

